

PERSONAE

OEDIPVS
IOCASTA
CREO
TIRESIA
MANTO
SENEX CORINTHIVS
PHORBAS
NVNTIUS
CHORVS

Scaena Thebis

OEDIPVS

Iam nocte Titan dubius expulsa redit
et nube maestum squalida exoritur iubar,
lumenque flamma triste luctifica gerens
prospiciet auida peste solatas domos,
stragemque quam nox fecit ostendet dies.

5

Quisquamne regno gaudet? o fallax bonum,
quantum malorum fronte quam blanda tegis!
ut alta uentos semper excipiunt iuga
rupemque saxis uasta dirimentem freta

10

quamuis quieti uerberat fluctus maris,
imperia sic excelsa Fortunae obiacent.

Quam bene parentis sceptr'a Polybi fugeram!
curis solutus exul, intrepidus uagans
(caelum deosque testor) in regnum incidi;
infanda timeo: ne mea genitor manu

15

perimatur; hoc me Delphicae laurus monent,
aliudque nobis maius indicunt scelus.
est maius aliquod patre mactato nefas?
pro misera pietas (eloqui fatum pudet),

20

thalamos parentis Phoebus et diros toros
gnato minatur impia incestos face.
hic me paternis expulit regnis timor,
hoc ego penates profugus excessi meos:

25

parum ipse fidens mihi met in tuto tua,

natura, posui iura. cum magna horreas,

OEDIPPVS. IOCASTA. *inscriptum in E: Edip(p)us. iocasta β: om. δ*
1 OED. *praef. E: Edipus TS: om. PCV* titan . . . expulsa redit E: pulsa . . .
effulgit (emersit δ) dies A 3 luctifica (cf. Lucan. 7. 2) E: -fera A
4 prospiciet E: iam cernet A 5 ostendet E: -it A 10 uerberat E:
-ant A 13 uagans A: uac- E 18 aliquod E^{2pc} (ex t): aliud A
23 hoc Bentley: non A: nunc E 24 fidens E: om. A
ego E^{pc} (ex ergo)

L. ANNAEI SENECAE

quod posse fieri non putes metuas tamen:
cuncta expauesco meque non credo mihi.

Iam iam aliquid in nos fata moliri parant.
nam quid rear quod ista Cadmeae lues
infesta genti strage tam late edita
mihi parcit uni? cui reseruamur malo?
inter ruinas urbis et semper nouis
deflenda lacrimis funera ac populi struem
incolumis asto—scilicet Phoebi reus.
sperare poteras sceleribus tantis dari
regnum salubre? fecimus caelum nocens.

Non aura gelido lenis afflatu fouet
anhela flammis corda, non Zephyri leues
spirant, sed ignes auget aestiferi canis
Titan, leonis terga Nemeaei premens.
deseruit amnes umor atque herbas color
aretque Dirce, tenuis Ismenos fluit
et tinguit inopi nuda uix unda uada.
obscura caelo labitur Phoebi soror,
tristisque mundus nubilo pallet nouo.
nullum serenis noctibus sidus micat,
sed grauis et ater incubat terris uapor:
obtexit arcis caelitum ac summas domos
inferna facies. denegat fructum Ceres
adulta, et altis flaua cum spicis tremat,
arente culmo sterilis emoritur seges.
Nec ulla pars immunis exitio uacat,
sed omnis aetas pariter et sexus ruit,
iuuenesque senibus iungit et gnatis patres
funesta pestis, una fax thalamos cremat,
fletuque acerbo funera et questu carent.

30

35

40

45

50

55

29 quod A: quid E^{2pc}

39 ignes auget (-ent P_η) A: -e friget E

43 inopi E: ipsa A

50 tremat Gronovius: cr- w

34 asto E: ergo A

45 nouo A: die E

49 fructum E^{2pc} (ex 1)

55 cremat E: creat A

37 non A: nec E

40 titan A: si- E

49 fructum E^{2pc} (ex 1)

OEDIPVS

quin ipsa tanti periculax clades mali
siccauit oculos, quodque in extremis solet,
periere lacrimae. portat hunc aeger parens
supremum ad ignem, mater hunc amens gerit
properatque ut alium repetat in eundem rogum.

quin luctu in ipso luctus exoritur nouus,
suaeque circa funus exequiae cadunt.

tum propria flammis corpora alienis cremant;
diripitur ignis: nullus est miseris pudor.

non ossa tumuli lecta discreti tegunt:
arsisse satis est—pars quota in cineres abit?

dest terra tumulis, iam rogos siluae negant.

non uota, non ars ulla correptos leuat:

cadunt medentes, morbus auxilium trahit.

Adfusus aris supplices tendo manus
matura poscens fata, praecurram ut prior

patriam ruentem neue post omnis cadam
fiamque regni funus extreum mei.

o saeuia nimium numina, o fatum graue!
negatur uni nempe in hoc populo mihi

mors tam parata? sperne letali manu
contacta regna, linque lacrimas, funera,
tabifica caeli uitia quae tecum inuehis

infaustus hospes, profuge iamdudum ocius—

uel ad parentes.

60

65

70

75

80

LOCASTA

Quid iuuat, coniunx, mala
grauare questu? regium hoc ipsum reor:

57 ipsa E: ista A

66 lecta Bentley: sancta w

72 praecurram A: pro- E

79 tabifica rubricator E (ex ti)

59 periere E: -ire A

69 om. A

77 tam A: iam E

loetali E^{2pc} (ex u)

61 repetat E: regerat A

86 om. A

87 tam A: iam E

loetali E^{2pc} (ex u)